

ELHUNYT SZENTIMREY BÉLÁNÉ Dánfi Márta

Budapest, 1932. augusztus 10. – Budapest, 2015. november 2.

A Szilágyi Erzsébet Gimnáziumban érettségizett 1951-ben. Bedolgozóként kezdett dolgozni a fővárosi Gyöngyömb-gyárnál 1955-ben. Később a Budapest-Vidéki-Postaigazgatóság Pestmegyei Hirlaphivatalánál helyezkedett el számadás-ellenőrként. Az OMSZ-ba 1969. szeptember 5-én lépett be, ahol 1987. augusztus 11-i nyugdíjazásáig ügyintéző, technikus előadó és műszaki ügyintéző munkaköröket töltött be. A Technikai alapismeretek tanfolyamot 1971/73-ban jeles eredménnyel végezte el. Közel két évtizedet dolgozott a Hálózati Osztályon, amelynek elnevezése időnként változott, de az elhelyezés ugyanaz maradt a Kitaibel Pál utcában a 2. emeleten. Intézte az akkor elég nagy – 100 fő feletti – vidéki hálózat adminisztrációs munkáit. Aktívan részt vett az évente kétszer megrendezett állomásvezető értekezletek szervezésében, lebonyolításában. A Léggörben az „Észlelőink írták” rovatot szerkesztette. Segítette a főosztályvezető, osztályvezető és hálózati ellenőrök munkáját. Kitűnő kapcsolatokat ápolta a vidéki főállomások vezetőivel, hivatásos és társadalmi észlelőkkel. Egy akkori vidéki Állomásvezető Kolléga ezt írta a munkájáról: „Márta, soha meg nem ismételtető csapat voltatok. Amikor nyugdíjba ment, akkor volt egy olyan nagyon erős érzésem, hogy valami lezárult és soha többet nem lesz még hasonló sem. Amíg élek, mindig szeretettel fogok Mártára (másod Anyámra) gondolni. Mindig úgy lesz előttem, mint egy életszerető, emberszerető és ismerő lény, aki mindent tudott a Dolgozókról, Rólunk”. Nyugodjon békében!

SZEIBERT TIVADARNÉ Benyó Erzsébet

Budapest, 1947. január 17. – Budapest, 2015. december 12.

Közgazdasági Technikumban érettségizett. Első munkahelye a 3. sz. KÖV forgalmi osztályán volt. 1965-től a Budapesti Bútoripari Vállalat raktári adminisztrátoraként dolgozott, majd a Szék és Kárpitosipari Vállalatnál pénzügyi előadó munkakör látott el. Innen lépett be az OMSZ-ba 1980. június 17-én. Mindvégig a pénzügyi-számviteli területen dolgozott, gazdasági ügyintézőként. Feladatai közé tartozott az átvett pénzeszközök nyilvántartása, külföldi kiküldetésekkel kapcsolatos ügyintézés, a lakásépítési alaphoz kötődő nyilvántartások, valamint a munkába járással kapcsolatos költségek elszámolása. Munkáját nagy hozzáértéssel, az elszámoló munkatársak iránti szeretettel, segítőkészséggel látta el. Kormánytisztviselői jogviszonya alól 2007. június 22-i hatállyal felmentést kapott nyugdíjogosultsága miatt, de továbbra is bejárt, vállalkozóként látta el feladatát egészen 2014-ig. Akkor vonult végérvényesen nyugállományba, főállásban foglalkozhatott unokáival, akikre mindig nagyon büszke volt. Emlékét szeretettel őrizzük.

MATYASOVSZKY ISTVÁN HALÁLÁRA Weidinger Tamás

ELTE Meteorológiai Tanszék, 1117 Budapest, Pázmány Péter sétány 1/A, weidi@caesar.elte.hu

Mindnyájunkat megdöbbentett a hír, hogy Matyasovszky István örökre becsukta maga mögött a Meteorológiai Tanszék aajtáját. 2015 karácsony másnapján váratlanul hagyott itt bennünket, családját, barátait, kollégáit, diákjait. Egy héttel azelőtt a Tanszék karácsonyi ünnepségen még azzal köszönt el tőlünk, hogy az elkövetkező időszak a pihenés és a családé lesz. A sors azonban kegyetlenül közbeszólt. Nehéz búcsúzni az egyetemi ismerőstől, majd a későbbi kollégától és barátától, akivel az ELTE Meteorológiai Tanszékén több mint másfél évtizedig egy szobában dolgoztunk még a Múzeum körúton és a Ludovika téren. Szerettem vele beszélgetni, néha ironizálni. Jó volt hallani tömör, mindig pontos véleményét a világról. Most búcsúzni kell, de az emlékek, a gondolatai, az írásai velünk maradnak.

Matyasovszky István 1960-ban született, Budapestben érettségizett, és 1984-ben szerzett oklevelet az ELTE meteorológus szakán. Ez volt a második „új meteorológus évfolyam”: az akkori fiatalok, a mai meteorológia derékhada. Kezdetektől fogva a statisztikus klimatológia érdekelte. Gulyás Ottó tanítványa volt. A tőle kapott matematikai egzaktitást ötvözte a meteorológiai ismeretanyaggal. Mindig jól definiált éghajlati-statisztikai kérdéseket tett fel, s ezekre egzakt válaszokat adott. Ezt a szemléletmódot honosította meg oktatói munkájában is. Pontosan, világosan beszélt, jól felépített tananyagot adott át. Egyetlen munkahelye volt, az ELTE Meteorológiai Tanszéke. Itt oktatott először tanársegédként, majd adjunktusként, s másfél évtizede mint egyetemi docens. Nemzedékek figyelmét irányította rá a statisztikus klimatológia és az éghajlatlan jelentőségére. Statisztikus klimatológia könyve mindmáig alapműnek számít. Fő kutatási területe a meteorológiai idősorok szerkezetének, spektrális tulajdonságainak elemzése, az éghajlat-ingadozások és -változások detektálása és becslése, a jövőbeni globális éghajlatváltozás lokális hatásainak vizsgálata, az extrémek statisztikája. Egyetemi doktori értekezését 1986-ban védte meg, az MTA doktora fokozatot 2014-ben szerezte meg. Ez foglalja keretbe munkásságát. Részletesen elemezte a közép-angliai hőmérséklet idősor statisztikai szerkezetét. Ezt a témát – ami első nemzetközi publikációját jelentette – még Rákóczi Ferenc professzortól kapta. Közel három évet töltött az Egyesült Államokban, a Nebraskai Egyetemen Bogárdi István professzornál a kilencvenes évek első felében. A globális éghajlatváltozás regionális hatásainak félempirikus lelkálzásával foglalkozott. Fontos cikkeket publikáltak rangos nemzetközi folyóiratokban, amelyekre máig hivatkoznak. Megbecsült kutató lett kinti lehetőségekkel, de számára a legtermészetesebb módon itthon folytatta szakmai munkásságát. Mindig az új statisztikai módszerek alkalmazását kereste. Az utóbbi években sokat foglalkozott clusterkezési problémákkal, pollen-idősorok elemzésével, s legutóbb a töréspontok detektálásával. Rangos publikációinak száma másfélszáz feletti. Az Időjárás című folyóiratban 18 cikke jelent meg, külföldi szakfolyóiratokban több mint ötven, ezek közül egyedül a Theoretical and Applied Climatology-ban 14. Az egyik legtöbbet idézett hazai klimatológus. Tudományos munkásságát számos díjjal ismerték el (1992 MMT Róna Zsigmond díj, 1996-1997 Szádeczky-Kardoss Elemér Díj, 1998 Bolyai János Kutatási Ösztöndíj, 2005 Pro Meteorológia Emlékplakett). Mindig pontos, szerény, csendes ember, jó kolléga volt, aki nem tudott megbékélni a logikátlansággal, az ésszerűtlenséggel. Halálával lezárult egy fejezet a hazai statisztikus klimatológia történetében. Másoknak kell folytatni az idősorok elemzését, a statisztikus klimatológia oktatását, az elkezdett diákköri dolgozatok, diplomamunkák és doktori témák vezetését. A feladat nem egyszerű, de van mire építkezni: Matyasovszky István szakmai hagyatékára, emberi tulajdonságaira, nemzetközi szintű kutatási eredményeire, tankönyveire, jegyzeteire.